

Theatergroep Eglentier kiest voor Het Seinwezen

Nu de Stadsschouwburg gesloten is en De Fietsnfabriek al enige tijd dienst doet ter vervanging van het in aanbouw zijnde nieuwe Patronaat, is het buitengewoon lastig om voor het amateurtoneel in Haarlem geschikte locaties voor het vertonen van hun voorstellingen te vinden.

Met de aanvang van de repetities voor *Marat de Sade* (onder leiding van Venus van Asperen) begon ook de zoektocht naar een geschikte locatie voor dit stuk, dat letterlijk ruimte nodig had. Maar liefst drie spelers komen uit het Garenkokerskwartier en wisten van het bestaan van *Het Seinwezen*. Regisseuse en medespelers waren ook enthousiast, dus de keuze was snel gemaakt.

Daarmee was de perfecte entourage voor het stuk gevonden en ging *Het Seinwezen* tevens haar primeur op theatergebied beleven. Op de parterre werden zitplaatsen gecreëerd en kreeg het krankzinnigengesticht Charenton gestalte, inclusief Jean-Paul Marat in de badkuip, waarin hij zijn dagen grotendeels sleet om zijn huidaandoening te onderdrukken, en waarin hij uiteindelijk door zijn medepatiënt Corday omgebracht zou worden.

Voor een vijftigkoppig publiek werd het stuk vol overgave gespeeld, nog eens ondersteund door de bijzondere industriële locatie die de kilte van het gesticht extra accentueerde. De gekken hadden alle ruimte om te dansen, te zingen en zich op expressieve wijze over het toneel te bewegen, heel dicht bij hun publiek. Omroeper Loes Hofhuis zorgde er voor dat het publiek de verhaallijn in de kakofonie van gebeurtenissen bleef volgen, terwijl de patiënten *zich griezelig echt als krankzinnigen gedroegen. Het onfortuinlijke levensverhaal van Jean-Paul Marat door middel van zijn dialoog met Alphonse de Sade vormde de rode draad in het stuk. Dit beslist niet eenvoudige stuk werd maar liefst zes avonden voor een uitverkochte zaal op een bijzonder aansprekende wijze uitgevoerd. Er was voor gekozen om de voorstelling non stop te spelen, het mag dan ook een succes genoemd worden dat de spelers er in slaagden om de aandacht van het publiek anderhalf uur achtereenvolgend vast te houden. Vervolgens gaf het stuk genoeg aanleiding om boven bij de gezellige bar en lounge ruimte gezellig na te praten met de spelers. ■*